

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΑ

Από τον Αδ.: Τριαντάφυλλο Κοτζαμάνη †
Εθνικό Μεγάλο Διδάσκαλο του Α.·Α.·Α.·Τ.· Μισραϊμ και Μέμφις 1989-2007

Είναι αλήθεια ότι στις μυήσεις των διαφόρων βαθμών δίνονται ορισμένα συνθήματα και μερικές συμβολικές κινήσεις που μας επιτρέπουν να εξακριβώσουμε εάν κάποιος είναι Τέκτονας ή όχι, και σε ποιόν βαθμό ή σε ποιόν Τύπο ανήκει.

Μια τέτοια εξακρίβωση και αναγνώριση μπορεί να γίνει, επίσης, με τα διάφορα εμβλήματα που φέρουν τα μέλη του Τάγματος με την μορφή διασήμων ή με ταυτότητα μέλους.

Ωστόσο, όλα αυτά αποτελούν εξωτερικά σημάδια που αποδεικνύουν μονάχα την συμμετοχή κάποιου στο Τεκτονικό Τάγμα. Από μόνα τους, όμως, δεν αποδεικνύουν την εσωτερική του κατάσταση, το εάν έχει μνηθεί πραγματικά και όχι μόνο συμβολικά, στο εσώτερο έργο του Τάγματος και της Μεγάλης Λευκής Αδελφότητας.

Ο πραγματικός μνημένος της Αδελφότητάς μας αναγνωρίζεται μονάχα από άυλα σημάδια, αποτυπωμένα βαθειά πάνω στην ψυχή του.

Ο μνημένος αναγνωρίζεται από τη θλίψη που χαράζει το μέτωπό του ' μια θλίψη που βαθαίνει όσο περισσότερο βιώνει τον ανθρώπινο και παγκόσμιο πόνο. Φέρει διαρκώς το σημάδι της αγνότητας που εξασφάλισε εξαγνίζοντας τον εαυτό του με τα δάκρυα που έχυσε για την ανθρωπότητα.

Το κελάρισμα της ροής των εμπειριών της ζωής έχει ανοίξει τα τρισβαθα της ψυχής του και του επιτρέπει να εκδηλώσει εξωτερικά το πάναγνο εσώτερό του φως. Ενα φως που, ωστόσο, είναι ορατό μονάχα από εκείνους που γνωρίζουν να παραμένουν μέσα στο φωτεινό σκίοφως της αφανούς δράσης.

Ο μνημένος είναι ποιητής, γιατί **δημιουργεί**, είναι Προφήτης, γιατί **βλέπει μέσα από τα στενά όρια** μιας εποχής και ενός τόπου, είναι Μουσικός, γιατί τα πάντα γύρω του και μέσα του **συνθέτουν μια μουσική αρμονία**.

Υμνεί, καθημερινά τον Θεό με λόγια και με πράξεις. Τα λόγια του γίνονται θεϊκός Λόγος και οι πράξεις του θεϊκή έκφραση της ατέρμονης και απεριόριστης αγάπης.

Βαδίζει στο στενό μονοπάτι της Αρετής, της Πράξης και της Σιγής, υφαίνοντας την ωραιότητα σε κάθε του βήμα, την ωραιότητα που εκφράζεται στο κάθε τι. Βαδίζει στο δύσβατο τούτο μονοπάτι, καθοδηγούμενος από την Αλήθεια, φωτιζόμενος από τη Γνώση, χειροκρατώντας τη Δικαιοσύνη και απαλύνοντας τον πόνο του με την Αγάπη.

Όταν κατηφορίζει, μεστός πια από γνώση, στον κόσμο, ζει ανάμεσα του σαν ξένος, γιατί μιλάει μια γλώσσα παράδοξη, κατανοητή μονάχα από τους Θεοχτυπημένους. Στο πέρασμά του γονιμοποιείται κάθε τι το πρόσκαιρα στείρο, γκρεμίζεται κάθε τι το σαθρό, γαληνεύει κάθε είδους τρικυμία, απλώνεται το φως, η γαλήνη και η κατανόηση, τα φαντάσματα της

www.misraimmemphis.org

www.misraimmemphis.com.gr

νύχτας εξαφανίζονται μπροστά του, τα δάκρυα σταματούν και ακούγονται ύμνοι και δοξολογίες.

Μένει για λίγο ανάμεσα στους ανθρώπους, τους σημαδεύει με την παρουσία του και με την προσφορά του, κι έπειτα οδεύει προς τον Γολγοθά, για να δεχθεί από τα χέρια τους το στέμμα της υπεργήινης δόξας: το γήινο στεφάνι από αγκάθια...

Και μόλις υψωθεί πάνω στον σταυρό των γήινων δοκιμασιών, γίνεται Ρόδο Αμάραντο που ανθίζει αιώνια σκορπίζοντας γύρω του το Αρωμα της ζωής' και οι σταγόνες από το αίμα του γεμίζουν ακατάπαυστα το Ποτήρι της Προσφοράς για να ξεδιψάσουν οι ίδιοι οι σταυρωτές του.

Δεν σβήνει όμως πάνω στον σταυρό, αλλά μετουσιώνεται σε φωτιά για να ανάψει τον πυρσό του καθενός που ειλικρινά θα **ζητήσει**, και θα **τολμήσει**, να ζήσει σε μίμησή του.